

[Bjørn Poulsen]

Dette bringer mig over til spørgsmålet om, hvad der sker inden for området offentlige arbejder. Jeg må henstille meget til socialdemokratiet, at de tager deres forslag med hensyn til tilskud til cykelstier tilbage. Det er for mig at se vanvittigt at komme med et forslag, der sætter aktivitetsniveauet ned. Det er sådan set det, der er sket, og det er fuldkommen uforståeligt, at fordi man har lavet en eller anden stiv investeringsplan på et sådant område, hvor investeringerne i 1983 var 92 mill. kr., vil man nu nedsætte tilskuddet ved et ændringsforslag. En ting er, at regeringen vil nedsætte det, men jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet vil være det parti, der måske er årsag til, at der kommer færre penge til cykelstier. Det vil ske, hvis det socialdemokratiske forslag bliver vedtaget, så jeg vil meget, meget kraftigt henstille til socialdemokraterne, at de i første række enten stemmer for SFs forslag eller for det radikale venstres forslag. Ellers bliver der en nedgang, og det synes jeg ikke at der er nogen som helst grund til.

Vi vil gøre, hvad vi kan for at nedsætte bevillingerne til motorveje. Vi mener, at skal der investeres, kan pengene bruges til mere fornuftige ting end yderligere motorveje o.lign., og derfor håber vi på, at der sker en nedsættelse på disse områder.

Jeg synes, at finanslovsforslaget plus ændringsforslag afspejler noget meget interessant, og her vil jeg pege på landbrugsområdet. Vi står i den situation, at landbruget i 1984 får færre penge, end det gjorde i 1983. De penge, man har prøvet på at dele ud via forskellige former for lovforslag, er for det første penge, vi andre har fremskaffet. Lad det være én ting. Men man bruger faktisk færre penge end det, den tidligere regering sammen med det radikale venstre og SF lagde på bordet.

Jeg synes, det må være interessant at vide, ikke mindst for landbruget, at denne liberale regering, denne regering med en venstrelandbrugsminister, sætter landbruget så højt eller måske på nuværende tidspunkt vurderer, at krisen i landbruget er overstået, så det ikke længere er nødvendigt, at landbruget får så mange penge. Det tror jeg ikke mindst landbruget vil være meget, meget interesseret i at få en forklaring på. Det er sådan set det, der sker. At der bliver nogle penge i 1985, 1986 og 1987, nemlig disse 400 mill. kr. om året,

er en anden ting, men jeg synes, det er interessant, at netop i 1984, hvor vi i forvejen ved, at landbrugets indtægter kommer til at gå ned, giver denne regering dem et lille skub til. Men det er klart, at hvis man ønsker liberale løsninger, så er det jo et spørgsmål om, at man skal lade falde, hvad ikke kan stå.

Der er et ændringsforslag fra det radikale venstre om tilskuddet til kødkontrol. Det radikale venstre mener, at fjerkræbranchen skal have dette tilskud. Vi er ikke enige med de radikale og vil ikke stemme for dette forslag. Jeg må indrømme, at hvis man skulle ind på systemet igen med, at staten giver tilskud til kødkontrol, så tror jeg nok, at man skal gøre det på en helt anden måde. Den kontrol, man har i dag, er jo mildest talt ikke særlig god. De sidste undersøgelser med hensyn til medicinrester i mælk o.lign. viser, at den kontrol, vi har på området, faktisk ikke duer. Stikprøvekontrol er noget meget farligt noget og ikke noget, man kan bygge på i fremtiden.

Ændringsforslagene på socialområdet er mere eller mindre interessante, men man kan i hvert fald sige én ting, nemlig at forbedringer er der meget langt imellem. Det er vel nok det mest sørgelige ved dette finanslovsforslag plus ændringer, at det viser en total mangel på social holdning. Alene det, at man vil fastholde, at varighedsbestemmelserne skal slå igennem på den måde, de gør, viser noget om, hvad det er for en holdning, man egentlig har over for de mennesker i dette samfund, som det kommer til at gå galt for på den ene eller den anden måde, og som ender på varighedsbestemmelserne. Jeg synes, det er uanstændigt, at man bliver ved med at køre frem med disse ting, og jeg synes, at man i denne regering skulle tænke helt anderledes med hensyn til, hvorledes man skal hjælpe folk, der kommer i nød.

Jeg vil pege på, at det er begrænset, hvad vi har stillet af ændringsforslag. Det er også ud fra, at det, man kalder social genopretning, mange steder efter SFs mening kan være mange ting. Social genopretning er efter vores mening ikke bare, at man går tilbage til det, der var for et år siden. Det er, at man indfører nogle virkelig fornuftige minimumsgrænser for, hvad folk skal have i dette samfund, hvis de af den ene eller den anden grund kommer i økonomisk nød. Det er der i